

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Kantoor: Conscientiestegweg 27—29

Telefoon: Redactie: 23854

Advertentie: 23550

Abonnementen en Bezorging: 24399

Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Gouverneur VAN TILBURG voorbij weekend de gast van BONAIRE

Recepties, besprekingen, rondrit, bezoek aan instellingen, een vistocht en een tea-party

Kralendijk. — Na een tocht van ongeveer 5 uur van Curaçao naar Bonaire arriveerde vrijdagmiddag om 13 uur H. W. A. Devid, A. H. Douglas en H. W. Braam, werden de Gouverneur van Suriname en zijn echtgenote welkom geheten; tevens werden hem geschenken overhandigd.

secretaris aanwezig waren. Bij mondelinge van de heer Guda, Voorzitter van het Organiserend Comité dat verder bestond uit de heren H. W. A. Devid, A. H. Douglas en H. W. Braam, werden de Gouverneur van Suriname en zijn echtgenote welkom geheten; tevens werden hem geschenken overhandigd.

Toespraken

In zijn toespraak trok de heer Guda een vergelijking met het bloeiende Surinaamse Verenigingsleven op Curaçao en de eenvoudige doch warme saamhorigheid tussen de Surinamers op Bonaire. Hij sprak de hoop en de verwachting uit dat Gouverneur Van Tilburg door zijn grote economische bekwaamheden en zijn enerzijds stimulerende invloed en anderzijds zijn voorzichtige bedachtzaamheid jegens al te grote voortvarendheid in staat zou zijn de economische opbloei van Suriname te bevorderen. Gouverneur Van Tilburg dankte hiervoor met een charmante toespraak waarin hij zijn blijdschap uitsprak over de hartelijke ontvangst die hem en zijn echtgenote op Bonaire ten deel viel. Hij reileverde de moeilijkheden op economisch gebied in Suriname en sprak de hoop uit, dat de laatste ontwikkelingen

een gezonde welvaartsbasis zouden scheppen.

Receptie op Van Speyk

Des avonds van 8 tot 10 uur werd door Z.E. de Gouverneur van de Nederlandse Antillen aan boord van H.M. van Speyk een receptie aangeboden, welke door een zeventigtal gasten werd bezocht. Onder hen bevonden zich naast de Gouverneur van Suriname en zijn echtgenote, de gezaghebber van Bonaire en Mevr. Van Hesteren, alsmede de beide gedeputeerden Mevr. M. C. Helmund-Boom en de heer J. A. Abraham, en vrijwel alle geestelijke en wereldlijke autoriteiten van Bonaire.

Een bijzonder karakter had het bezoek van Gouverneur van Tilburg voor de heer Mr. A. W. Wouters, de Secretaris van het Eilandgebied Bonaire aangezien laatstgenoemde vóór zijn komst naar Bonaire gedurende een aantal jaren gewerkt heeft aan de afdeling Financiën van de Gemeente Rotterdam in welke stad de heer Van Tilburg (gelijk bekend) van 1945 tot 1956 als Wethouder van Financiën en het Havenbedrijf fungeerde.

Het wederzien was bijzonder hartelijk.

Besprekingen en rondrit

Zaterdagmorgen van 8.30 — 9 uur vergaderden de Gouverneurs van de beide Rijksdelen met het Bestuurscollege van het Eilandgebied Bonaire waarbij de voornaamste moeilijkheden van dit economisch zwakke eiland in het kort werden behandeld. Na ten Gezaghebbershuize de koffie te hebben gebruikt begon de

rondrit over het eiland waaraan door de Gouverneurs en hun echtgenoten en adjudanten alsmede door het Bestuurscollege met de Eilandssecretaris werd deelgenomen. Via Lac Terra Cora en Antriof reed het gezelschap naar Rincon waar om 11 uur door de schoolkinderen een zeer charmante aubade onder leiding van Soeur Necephora werd gebracht. In zijn in het Papiamentu gesproken dankwoord zegde Gouverneur Spekenbrink een extra vrije dag toe, hetgeen door de kinderen met enthousiasme werd vernomen.

Vervolgens reed het gezelschap naar Dos Pos waar het Bestuurscollege voor versiersingen had gezorgd. Na een bezoek aan het Gotomeer en Slagbaai waar een prachtige groep flamingos te bewonderen viel reden de bezoekers naar de plantage Fontein. In deze oase van koele rust had het Bestuurscollege een typisch Bonaireaanse barbecue doen bereiden, welke naar waarde genoten werd. Terwijl des namiddags de dames van het eiland op een door Mevr. Van Hesteren aangeboden tea-party in de gelegenheid werden gesteld nader kennis te maken met Mevr. Van Tilburg, maakten de beide Gouverneurs en Gezaghebber van Hesteren een vistocht met het gemotoriseerde zeiljacht van Hotel Zeebad.

Zaterdagavond vond er een diner plaats in Hotel Zeebad waaraan aanzaten de beide Gouverneurs en echtgenoten, de adjudanten, en Gezaghebber en mevr. van Hesteren. Zondagmorgen, 22 september, brachten Gouverneur Spekenbrink en zijn echtgenote en Gouverneur en Mevr. Van Tilburg een bezoek aan respectievelijk de Rooms-Katholieke en de Protestantse kerk in Kralendijk.

Zondagmiddag was er een lunch ten Gezaghebbershuize ter ere van de hoge bezoekers.

Het bezoek aan Bonaire werd beëindigd op zondagmiddag toen het gezelschap per K.L.M.-vliegtuig van het Flamingo-vliegveld vertrok. Bij het afscheid waren nagenoeg alle geestelijken en wereldlijke autoriteiten van het eiland aanwezig alsmede een groot aantal op Bonaire woonachtige Surinamers.

Staat van beleg in Bolivia opgeheven

La Paz. — De Boliviaanse regering heeft de staat van beleg opgeheven, welke een jaar geleden na ongeregelde was afgekondigd. De regering heeft voorts tot een uitgebreide politieke amnestie besloten en toestemming gegeven voor de terugkeer van bepaalde categorieën ballingen.

Parijs. — Frankrijk en de Sovjet-Unie wisselen diplomatische nota's uit over een eventuele vergroting der bewegingsvrijheid van hun diplomatische vertegenwoordigers. Engeland heeft onlangs soortgelijke pogingen in het werk gesteld.

De zoon van de Deense luchtvaartpionier ir Hans Ellehammer doopte de nieuwe Vickers Viscount van de K.L.M. met zijn eigen naam. De plechtigheid vond plaats op het vliegveld Kastrup te Kopenhagen.

De Heer J. de CASTRO in Centrale Toeristen Comité

Willemstad. — Bij Landsbesluit is van de heer G. Eman eervol ontslag verleend als lid van het Centrale Toeristen Comité, met dankbetuiging voor de door hem verleende diensten. In zijn plaats is benoemd de heer J. de Castro vice-voorzitter van de Arubaanse Toeristen Commissie.

Blindganger op Ned. schip geëxplodeerd

Marseille. — Een hevige ontplofing heeft zaterdag Marseille opgeschrikt. Bij bergingswerkzaamheden in de haven had een baggermolen van de Hollandsche Aannemingsmaatschappij een cilindervormig voorwerp opgehaald. Volgens de voor de bergingswerkzaamheden verantwoordelijke ingenieur had men dit aanvankelijk voor een mijn gehouden. Het werd later echter als blindganger of torpedo geïdentificeerd. De bemanning heeft geen moment het gevaar van het voorwerp, dat op de brug gedeponeerd werd. Tijdens het rustuur was het helse werktuig plotseling ontploft. Kapitein Groenewegen en het bemanningslid Blomk vonden de dood. Nog twee personen, afkomstig uit Slidrecht, worden vermist. De werktuigkundige Martin van Dam had geen noemenswaard letsel. Vier Fransen werden naar het ziekenhuis vervoerd.

Onderwijs - verbetering in Nederland

WET ingediend tot verlaging der leerlingenschaal in drie FASEN

Bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal is een wetsontwerp ingediend tot wijziging van de Lager-onderwijswet 1920. In dit ontwerp wordt voorgesteld de leerlingenschaal voor het gewoon lager onderwijs het voortgezet gewoon lager onderwijs en het uitgebreid lager onderwijs aanzienlijk te verlagen. Deze verlaging zal niet ineens worden gerealiseerd, maar zal in fasen geschieden. De uiteindelijke verlaging is in het wetsontwerp vastgelegd en wordt van kracht op een door de Kroon te bepalen tijdstip, dat afhankelijk is van de personeelsvoorziening en de beschikbare geldmiddelen en dat waarschijnlijk niet vóór 1 januari 1958 zal geëgen zijn. De eerste fase zal in de loop van 1962 haar beslag kunnen krijgen. De tussentijdse verlagingen zullen bij algemene maatregel van bestuur worden vastgesteld.

In de memorie van toelichting op het wetsontwerp wijst de minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen er op, dat een drastische verlaging van de leerlingenschaal tot het peil, dat voor een gezonde ontwikkeling van ons onderwijs noodzakelijk is, niet ineens kan worden gerealiseerd. Drie factoren werken hier belemmerend, n.l. het tekort aan onderwijzers, de spanning op de bouwmarkt en de beperktheid der financiële middelen. Door een verlaging in fasen kunnen enerzijds spanningen in verband met vraag en aanbod van onderwijzend personeel

worden vermeden en kan rekening worden gehouden met de situatie op de bouwmarkt en met de financieringsmogelijkheden. Anderzijds wordt het mogelijk op betrekkelijk korte termijn de druk op het onderwijs enigszins te verlichten.

De minister stelt zich voor de verlaging in drie fasen te doen verlopen volgens onderstaande schema's, die zijn ontleend aan de voorstellen van de ambtelijke leden der commissie, die in 1955 in het leven is geroepen; zij bestond uit drie leden van de Algemene Nederlandse Onderwijzers Federatie en enige ambtenaren

van het ministerie. De minister meent, dat op grond van de cijfers vermeld in zijn vierde Nota betreffende de toekomstige behoeften aan onderwijzers bij het gehele lager onderwijs mag worden aangenomen dat de volledige invoering van de voorgestelde leerlingenschaal voor wat betreft de personele voorziening, op 1 januari 1968 gerealiseerd zou kunnen zijn. De eerste fase zou — wederom wat betreft de personeelsvoorziening — in de loop van 1962, de tweede in de loop van 1964, haar beslag kunnen krijgen. In de tussentijdse tijdvakken zal door een ruimere toekenning van de rijksvergoeding voor extra leerkrachten volgens artikel 56, tweede lid, der Lager-onderwijswet 1920 het ontstaan van een tijdelijk overschot kunnen worden voorkomen.

Hoewel derhalve mag worden aangenomen, dat de eindfase per 1 januari 1968 kan worden bereikt, meent de minister, dat het veiliger is deze datum niet in de wet op te nemen. Naast het vereiste aantal onderwijzers zal immers voor de verwezenlijking der plannen een groot aantal schoollokalen nodig zijn, terwijl bovendien jaarlijks aanzienlijke bedragen zullen moeten worden beschikbaar gesteld. Hij is echter ook van mening, dat verlaging van de leerlingenschaal een zo belangrijke voorwaarde vormt voor de vernieuwing van ons onderwijs, dat het verantwoord is reeds thans in de wet mogelijkheids te openen, wanneer de feitelijke situatie dit oelaat, tot verlaging over te gaan.

De minister komt tot de navolgende schatting van de totale kosten: 30.6 miljoen in de eerste fase, f 61.2 miljoen in de tweede fase en f 99.3 miljoen in de derde fase.

100 JARIGE OP ST. MAARTEN

St. Maarten. — Gisteren vierde mevrouw Hestina Louisa Romney, geboren Monkey, haar 100ste verjaardag. Het Bestuurscollege bestaande uit de Wnd. gezaghebber de heer Buncamper en de gedeputeerden Claude Wathey en Milton Peters en echtgenoten brachten een bezoek aan de jarige, ter gelegenheid van deze gebeurtenis. De wnd gezaghebber en de gedeputeerden hielden korte toespraken tot de jubilarisse. Namens het Bestuurscollege bood de gedeputeerde Wathey en geschenken aan waarna een toast werd uitgebracht. Mevrouw Romney werd geboren op de plantage Confidence op het Nederlandse gedeelte van St. Maarten en woont thans te beneden Prinses Kwartier.

De collecte voor het St. Pius Juvenaat.

Willemstad. — Het St. Pius-Juvenaat voor Priesteropleiding van Antilliaanse jongens beduigt hierbij zijn hartelijke dank aan alle parochies, die in de collecte van zondag 1 september hebben bijgedragen ten bate van het Juvenaat. De opbrengst van de Collecte is, als volgt:

Curaçao	Fl. 85.—
Aruba	641.21
Santa Rosa	350.—
San Jose	141.35
Schierlijk	700.—
Pietermaai	618.—
Oranjestad	325.—
San Mateo	100.—
Coromoto	202.71
Wishi	351.40
Groot-Kwartier	200.—
Suffisant	216.50
St. Maria	50.65
Jandoret	36.65
S. Willibrord	50.—
Soto	39
Westpunt	50.—
Barbar	50.—
Totaal	Fl. 4.157.80
Aruba	Fl. 533.—
Oranjestad	475.—
S. Cruz	450.—
S. Nicolas	301.—
San Jose	172.—
Paradise	80.—
S. Eustatius	70.—
Totaal	Fl. 2.081.—
Bonaire	Fl. 102.35
Kralendijk	39.03
Antriof	30.—
Totaal	Fl. 215.38
Bonaire	Fl. 92.80
Kralendijk	23.—
Totaal	Fl. 175.80
Totaal	Fl. 6.823.650

De „perfecte misdaad“ op de planken van het ASIENTO-TONEEL

BOEIENDE opvoering van „Dial M for murder“

Emmastad. — Hoe de perfecte misdaad wordt voorbereid en hoe het dan door een kleinigheid toch weer anders loopt, dan de misdadiger heeft gedacht, kon men zaterdagavond in Sociëteit Asiento van nabij volgen, toen daar de toneelvereniging „Emmastad“ een opvoering gaf van Frederick Knott's bekende thriller „Dial M for murder“. Regisseur Luc Meyer had daarvoor een klein gezelschap acteurs geselecteerd, waaronder bekende namen, zoals die van Wim Hesse, en hij speelde zelf de hoofdrol.

Men is er reeds lang aan gewend geraakt, dat de toneelvereniging „Emmastad“ ondanks haar betrekkelijk klein spelersaantal, voor geen genre meer behoeft uit de weg te gaan. Of het nu klassiek is, of een spel van moderne zeden, dan wel een thriller of wat dan ook, de toeliefers van „Emmastad“ zijn van alle markten thuis en wij kunnen

telkens nu al volgen geen enkele opvoering herinneren, waarvan men met enig recht zou kunnen zeggen dat zij minder geslaagd was.

Zo bracht ook de eerste van een reeks opvoeringen van „Dial M for Murder“, die zaterdagavond voor een uitverkochte zaal van Sociëteit Asiento in première ging, weer de zelfde verantwoordelijkheid voor amateurs goed uitgebalanceerd en in de finesses verzorgde spel, dat wij al jaren van deze toneelvereniging gewend zijn. Het moge dan weeten, dat men zich op Emmastad moeilijk een opvoering kan indenken zonder dat daaraan het tweemaal Luc Meyer — Wim Hesse deelneemt, zodat wellicht van enige continuïteit der spelers gesproken kan worden, daar staat toch tegenover, dat deze twee zich praktisch bij iedere nieuwe opvoering in het gezelschap van nieuwe krachten bevinden als gevolg van de vlottende Isla-bevolking en het feit, dat er door de verlopen steeds bepaalde mensen niet voorhanden zijn.

Het valt dus wel te prijzen, dat

„Emmastad“ desondanks toch tamelijk geregeld met een nieuwe uitvoering verrast, vooral als men daarbij bedenkt, dat het kolossale draan-verbonden werk in de tropen dubbel telt.

Zoals gezegd nam Luc Meyer bevalde de regie ook de hoofdrol voor zijn rekening. Men kan zich ervan maken met de opmerking, dat een detective-stuk als dit niet direct geen hoge eisen aan de karaktertrekbelasting stelt en dat de speler, die over het nodige flair beschikt, er wel raad mee weet. Dat moge zo wezen. En de onaandoenlijke figuur van Tony Wendice, die Meyer uitbeeldde, mag daar in dit opzicht al een illustratie van zijn, dit neemt toch niet weg, dat Meyer datgene wat zijn rol hem oplegde op zo goed als vlekkeloze wijze heeft ten uitvoer gebracht. Speciaal de verwarrende waaraan Wendice ten prooi was na het mislukken van zijn plan, heeft hij aannemelijk uitgebeeld, daaraan correspondeerde de toenemende onzekerheid van zijn daden en vooral de kleine nauwelijks merkbare ha-

peringen van zijn stem. Meyer is bovendien altijd zeer boeiend in de dialoog geweest. In dit stuk kon hij zich wat dat betreft uitveien. Het gesprek tussen hem en captain Lesgate (Dick Leeflang) over beider kostschooltijd was in dit opzicht een juweeltje.

Thea Gaemers was de echtgenote van Wendice, Alice, en rondom haar speelden de emotioneelste gedeeltes van deze „crime parait“ zich af. Wij weten niet of deze spelster zaterdagavond op de planken van de Asiento Sociëteit haar debuut maakte, in ieder geval wist zij een grote beheersheid aan een afgemeten soepelheid van bewegingen te paren. Nergens was zij gechargeerd of ontspanne haar de macht over haar gezichten. En daar was toch gelegenheid voldoende toe in de verschillende hoogst emotionele scènes, waarvan zij het middelpunt was.

Piet Peters had de moedelijke taak in het gezelschap van Meyer, Hesse en Dick Leeflang een acceptabele Max Halliday op de planken te zetten. Na een enigszins moeilijk begin paste hij zich snel bij het tempo van zijn tegenspelers aan en het mag hem wel als een bijzondere verdienste aangerekend worden, dat hij zich niet alleen staande wist te houden, maar ook in het spel groeide en zelfs momenten had, dat men even vergat met amateurtooneel te doen te hebben. Dick Leeflang herinneren wij ons als de griffier uit „De nacht van de zestiende januari“ en Fabio uit „Driekoningenavond“. Hij is een acteur met goede kwaliteiten. Wij

noemden reeds de dialoog met Luc Meyer, waarin hij een stukje glansrol wegaf, dat niemand kan ontgaan zijn en dat alleen maar de wens kan doen uitspreken, dat acteurs als hij vaker op de planken moesten kunnen staan om zich nog meer in het „vak“ te bekwamen.

Wim Hesse als inspecteur Hubward legde een enkele maal wel eens te veel een docerende toon in zijn stem (zoals wij ons dat ook uit zijn Sandor Turai in „Nachtrepentie“ herinneren), doch zijn rol leende zich daar ook wel een beetje voor. Overigens is hij een speler, die zich met een groot gemak over het toneel beweegt. Hij voelt zich er thuis en er is geen enkele situatie, die hij niet volkomen beheerst. Het politie-ne-justitieel tegenspel van de misdaad van Tony Wendice was bij hem en Thompson (Harry Engelsman, die tevens inspecteur was) in verbluffende handen.

Het woonkamer-décor, eenvoudig en stijlvol, was van Chiel Hagendoorn, de grime van Wim van Muden en Ans Engelsman, de belichting werd verzorgd door Harry Engelsman en Chiel Hagendoorn, terwijl Fleur van der Wees souffleerde.

Terecht merkte de heer Herwijer, die na de opvoering namens de aanwezigen zijn dank aan de spelers betuigde en de dames bloemen aanbod, op, dat de toneelvereniging „Emmastad“ niet vak genoeg met een nieuw stuk kan komen, omdat hetgeen deze vereniging brengt, er mag zijn en het beroepswerk zeer dicht benadert.

aldus het rapport. onbelangrijk zullen de

De kwestie van de eigendomsverkrijging van Volkswoningen

HISTORISCHE raadsvergadering van het Eilandgebied CURACAO

Na ingewonnen advies van Prof. mr. G. de Grooth volgde beroep op de kroon

Willemstad. — Zaterdagochtend kwam de Curaçaose Eilandsraad bijeen om een agenda van drie punten te behandelen. Om negen uur opende de voorzitter de vergadering en heette het nieuwe lid Oenes welkom. De notulen van de vorige vergadering werd goedgekeurd en de ingekomen stukken werden naar de afdelingen en commissies verwezen en het Verslag Algemene Pensioensfeits, als kennisgeving aangenomen.

Het derde punt was het voornaamste, waarvoor ook deze vergadering zo spoedeisend was. Het was n.l. de Brief van de Minister van Financiën dd. 22 augustus 1957 no. 5077-a inzake onthouding goedkeuring aan eilandsverordening eigendomsverkrijging volkswoningen Curaçao.

In plaats van de heer J.R.B. Rosario die ontslag nam als lid van de commissie voor autobusdienst, werd benoemd de heer E. Broos. De voorzitter van de Eilandsraad heeft genoemde brief ontvangen en de mening van het Bestuurscollege werd aan de raad uitvoerig bekend gemaakt. Later volgde een overleg met de fractieleiders, waarbij besloten werd tot het samenstellen van een ontwerp beroepschrift aan de Kroon, waarin vernietiging wordt gevraagd van het Landsbesluit dd. 20 augustus 1957 no. 28 (P.B. 1957 no. 104), bepalende de onthouding van de goedkeuring aan de eilandsverordening van het Eilandgebied Curaçao van de 14de juni 1957, houdende bepalingen nopens de verkrijging in eigendom van volkswoningen door huurders van deze woningen.

Alvorens ter stemming over te gaan kregen de leden gelegenheid om hun meningen bekend te maken ten opzichte van het beroepschrift.

Is de Raad juridisch niet capabel?

De eerste spreker was de heer Pijpers (D.P.). Spreker vindt het moeilijk voor

te Raad om deze zaak juridisch te bestuderen, omdat het Bestuurscollege en de Regering juridische adviezen hebben doch de raadsleden niet.

De heer Pijpers sprak voor het beroepschrift uit en zei dat "deze juridische controverse ons niet interesseert", het gaat er om dat het volk de huizen in huurkoop krijgen.

Catalina (NVP)

De heer Catalina verklaarde dat zijn fractie ook akkoord is met het beroepschrift, doch dat hij de mening van de heer Pijpers niet kon delen. Spr. zei verder dat iedere raadslid de recht maar ook de plicht heeft om een jurist te raadplegen. Spr. vond de redenen waarom de verordening van een goedkeuring van de Regering werd onthouden, niet steekhoudend.

Rede Drs. B. M. Leito (KVP)

Na de heer Catalina kwam de heer Leito (KVP) aan het woord. Dit lid zei o.m.

Onnodig te zeggen, mijnheer de Voorzitter, dat het besluit van de Regering om de uitvoering van deze zogenaamde "huurkoopregeling" van volkswoningen, onmogelijk te maken, de K.V.P.-fractie diep heeft geschokt. Geen wonder ook, wanneer bedacht wordt dat dit besluit van de Regering niets minder betekent, dan dat het voorlopig uitgesloten is om volkswoningen aan huurders van deze woningen in eigendom over te dragen.

Hetgeen de K.V.P. bij het tot stand komen van de onderhavige regeling steeds voor ogen heeft gestaan, namelijk, de bevordering van het eigen huizenbezit bij minder draagkrachtige bevolkingsgroepen, wordt door genoemd besluit van de Regering op onbarmhartige wijze tegengewerkt.

Stel dat de gronden die de Regering aanvoert om aan de desbetreffende eilandsverordening goedkeuring te onthouden inderdaad steekhouden, zou het dan werkelijk niet mogelijk geweest zijn om het eilands-

bestuur, in het belang van de velen die een volkswoning in eigendom wensen te verkrijgen, reeds tijdens de voorbehandeling van deze aangelegenheid op het een en ander te wijzen?

Zou het niet voor de hand gelegen hebben om althans met de gezaghebber, die mede met het hoger toezicht belast is, reeds maanden geleden over deze aangelegenheid van gedachten te wisselen?

Konden werkelijk geen wegen gevonden worden om vóór de vaststelling van het betrokken ontwerp door de Eilandsraad op eventuele bezwaren te wijzen?

Neen, mijnheer de Voorzitter, er klopt iets niet.

Zeer "eigenaardig" doet dit alles bovendien aan, wanneer men onder de ondertekenaars van het Landsbesluit waarbij goedkeuring aan de bewuste eilandsverordening wordt onthouden, de naam van een lid van de democratische partij ontdekt en daarbij bedenkt hoe diezelfde verordening indertijd bij de vaststelling, door een lid van dezelfde democratische partij, (als woordvoerder voor de fractie) zonder enig voorbehoud werd toegejuicht.

Maar mijnheer de Voorzitter, blijkbaar klopt er meer niet, of beter gezegd, niets niet.

Voor zover, dank zij de bemoeienissen van het Bestuurscollege in deze kon worden nagegaan, dient namelijk ten sterkste te worden betwijfeld of de gronden die door de Regering worden aangevoerd ter staving van het besluit waarbij goedkeuring aan de desbetreffende eilandsverordening wordt onthouden, wel houdbaar zijn.

Rekening houdende met het voorgaande en gelet op het belang van de huurders van volkswoningen om zo spoedig mogelijk in de gelegenheid gesteld te worden om een volkswoning in eigendom te kunnen verkrijgen, is de K.V.P.-fractie van oordeel dat de Eilandsraad alle daartoe goeie middelen dient te hanteren om tot uitvoering van de reeds vastgestelde verordening te geraken.

De aangevoerde weg in deze is naar de mening van de K.V.P.-fractie, gebruik maken van het recht dat in het derde lid van artikel 97 van de Eilandsregeling van de Nederlandse Antillen wordt gegeven, namelijk, **beroep op de Kroon.**

Aangezien intussen is komen vast te staan dat ook de Eilandsraad als zodanig deze mening is toegedaan, moge ik de wens uitspreken, dat het Hare Majesteit zal behagen, om met vernietiging van het Landsbesluit van 20 augustus 1957 no. 28 (P.B. 1957 no. 104), Hare goedkeuring te hechten aan de eilandsverordening "Eigendomsverkrijging Volkswoningen Curaçao" (Afkondigingsblad Curaçao 1957 no. 28).

C.O.P.

De heer Ph. Evertsz (COP) verklaarde zich ook voor het beroepschrift en sprak de hoop uit dat het door de Kroon aanvaard zal worden en het Landsbesluit vernietigd zal worden en de eilandsverordening goedgekeurd. Doch spr. suggereerde dat ingeval het niet mocht baten, dat er dan een ander eilandsverordening aangeboden zal worden, waarvoor spr. de steun reeds toezegde.

Nieuw lid Oenes tegen de verordening

De heer Oenes verklaarde dat hij te weinig tijd had gehad om de papieren te bestuderen, doch moest zich toch tegen de verordening uitspreken.

Even protesteerde Gedeputeerde Evertsz, dat het lid Oenes zich niet hield aan het aan de orde zijnde

punt, doch terug ging naar de verordening zelf welke in de vorige vergadering behandeld werd en aangenomen.

De Voorzitter wees er op dat elk lid in de gelegenheid gesteld moet worden om zijn standpunt duidelijk te maken en gaf weer het woord aan de heer Oenes.

De heer Oenes weer aan het woord, verklaarde dat volgens spr. de verordening geen huurkoopregeling is, doch een "zakelijk woonrecht" zoals prof. de Groot het in zijn Juridisch advies noemt. Daarom verklaart spr. zich tegen de verordening. Hij zei voor een huurkoopregeling te zijn en niet een "zakelijk woonrecht" en sprak zich dus uit tegen de verordening en tegen het beroepschrift. Ook had spr. nog bezwaar tegen het huurboekje, dat hij geen garantie vond voor de huurder die geen zicht had in de boeken die deze organisatie administreert.

Ook de heer Abbad voor het beroepschrift

Hierna kwam het lid Abbad (NVP) aan het woord en zei:

Mijnheer de Voorzitter, Het beroep op de Kroon inzake de vernietiging van de Eilandsverordening, houden bepalingen nopens de verkrijging in eigendom van volkswoningen door huurders (eilandsverordening eigendomsverkrijging volkswoningen Curaçao, Afkondigingsblad Curaçao 1957 no. 28) heeft onze volledige goedkeuring.

Wij zijn van mening dat dit beroep terecht geschiedt, en tevens inhoudt het vertrouwen dat de Kroon de zelfstandigheid van ons eilandgebied zal hooghouden.

De eilandsverordening inzake huurkoop voorziet in een lang gevoelde behoefte. Deze eilandsverordening toch schept de gelegenheid voor de minderbedeelde tot het verkrijgen van een eigen woning; zij bevordert op voortreffelijke wijze de bezitsvorming, zo nodig in deze tijden, waar anderen trachten sociale spanningen te weeg te brengen, juist daar waar de eenvoudige man niet tot enig bezit kan geraken.

In Nederland is men zelfs zover gegaan om een afzonderlijke Ministerie te vormen in het belang der bezitsvorming. De eilandsverordening houden bepalingen nopens de verkrijging in eigendom van volkswoningen door huurders, past geheel in de levenssfeer van de Antilliaanse bevolking.

Deze verordening, die de minderbedeelde aan een eigen woning wil helpen, biedt waarborgen dat deze woning ook inderdaad door de betrokkene wordt verkregen. Daarbij worden de tegadigden nog in staat gesteld op voordelige wijze te sparen voor de verkrijging ener woning. Hoevelen hebben niet hun gehele leven in de hoop doorgebracht, dat een eigen dak voor hun gezin doch hebben door omstandigheden weinig of niets hebben kunnen sparen, om dit schone ideaal te kunnen verwezenlijken.

Deze verordening opent nu de mogelijkheid op gemakkelijke wijze voldoende spaargeld bij elkaar te brengen om tot dit kostbaar bezit te geraken. Zij past geheel in de Antilliaanse sfeer.

De bevolking had reeds lang naar deze regeling uitgezien en zij verwacht dat de Kroon, als onpartijdige instantie, aan dit — haar grote belang — recht zal doen wedervaren.

Dit is tevens een groot sociaal belang van Curaçao en ook van de Nederlandse Antillen, omdat voor de opbouw onzer gemeenschap, in de mogelijkheden der moderne samen-

leving bezitsvorming een primair eis is.

De Antilliaanse gemeenschap — i. het bijzonder zij die tot de minderbedeelde gerekend moeten worden — heeft haar vertrouwen gesteld op de Kroon; zij zijn ervan overtuigd dat dit grote belang door de Kroon erkend zal worden, omdat het sociaal voelend Nederland wel een open oog heeft voor de noden van het Curaçaose volk en zijn behoefte naar een eerlijke bezitsvorming.

Wij hopen, dat een beslissing van de Kroon, spoedig de blijde boodschap zal inhouden, dat het grote werk van het bestuur van Curaçao niet te vergeefs is geweest, en dat dus de kleine man spoedig kan gaan sparen voor een eigen woning en dat velen de wens om in het bezit te komen van de door hen bewoonde volkswoning spoedig in vervulling mogen zien gaan.

Juancho Evertsz (NVP) vond dat als men geen juridische kaas gegeten heeft, men ook geen juridische nonsens moet rondstrooien en doelde op de sprekers Pijpers en Oenes van de D.P.

Spr. vroeg aan de D.P.-leden om toch consequent te blijven opdat men duidelijk hun standpunt kon kennen.

Kaas niet gegeten, maar wel geroken.

De heer Felix (DP) zei dat hij niet wil beweren wel van juridische kaas gegeten te hebben, doch wel hebben de raadsleden van juridische kaas geroken en misschien bedoelde hij dat hij dat geroken had, toen hij zei dat de Regering de verordening wilde laten wachten tot er een ander zou worden ingediend, en niet helemaal afketen.

Verder vroeg de heer Felix aan de Voorzitter om een verklaring van de uitdrukking "zich onthouden van de goedkeuring".

Hiermede kwam een einde aan de eerste ronde van deze beraadslagingen en werd dezelfde volgorde gehouden voor de sprekers in de tweede ronde wanneer zij van de tweede ronde gebruik wensten te maken.

De heer Pijpers verdedigde zijn standpunt nogmaals, en zei dat hem bekerd is dat er ook andere juristen om hun mening gevraagd was en dat er juristen voor en er ook juristen tegen de verordening waren.

De heer Cathalina laakte de wijze waarop de heer Pijpers zijn standpunt verdedigde zonder de mening

De voorzitter van de V.V.D., prof. P. Oud, werd door zijn partijgenoten in 'e Rivierhal te Rotterdam gehuldigd. Zij herdenken het feit, dat prof. Oud 40 jaar geleden lid van de Tweede Kamer werd. Twee meisjes van de V.O.J.D., gekleed in klederdrachten, boden de jubilaris het symbool van hun jeugdorganisatie, een driemaster aan.

van de andere juristen bekend te maken. Spr. wilde niet verder op ingaan, doch nodigde de heer Pijpers uit voor een uitvoerig debat over deze kwestie.

De heer Leito zei in tweede instantie: Mijnheer de Voorzitter, naar aanleiding van de opmerkingen van de heer Oenes is naar mijn mening in de eerste plaats deze vraag op zijn plaats:

"Waar was de fractie van de heer Oenes (n.l. de fractie van de democratische partij) tijdens de behandeling van het ontwerp in de afdelingen van de Raad en tijdens de behandeling van het ontwerp in de afdelingen van de Raad en tijdens de openbare behandeling waarin het betrokken ontwerp werd vastgesteld."

Vast staat dat wij bij de behandeling van het betrokken ontwerp zelden of nooit een opmerking van de 9 leden der democratische partij hebben mogen beluisteren. Die enkele keren dat wij die eer wel hadden hebben wij niets dan toejuichingen en nogmaals toejuichingen gehoord.

Hoe het dan toch mogelijk is om in deze vergadering te vernemen dat de fractie van de democratische partij tegen de bewuste eilandsverordening is, tegen de verordening die met inbegrip van de stem van deze fractie is vastgesteld. Och mijnheer de Voorzitter laten wij ons niet door leden van de democratische partij die elkaar tegen spreken van de wijs brengen. Kost wat kost, blijkbaar desnoeds met offerering van de belangen van de huurders van volkswoningen, die een woning in eigendom willen verkrijgen, wil de democratische partij een besluit van de Regering verdedigen die niet te verdedigen is.

Laten wij ons niet verbazen, dat andere leden en besluit met te zeggen van de laatste jaren.

Ik mag nogmaals de hoop uitspreken dat het Hare Majesteit zal behagen het betrokken landsbesluit te vernietigen en daar mede de weg te openen om aan de vele huurders van volkswoningen een volkswoning in eigendom te geven.

De heer Evertsz (COP) zei dat het jammer is dat de Regering niet eerder de bezwaren heeft laten blijken tegen deze verordening en dat het zover had moeten komen dat er een beroep gedaan moet worden op de Kroon.

De heer Oenes beantwoordde de andere leden en besluit met te zeggen dat hij deze eilandsverordening geen huurkoopregeling vindt.

De heer Abbad vergaf de heer Oenes omdat hij de tijd niet gehad heeft om zich behoorlijk voor te bereiden op deze materie. Spr. vond dat men zich in een hachelijke situatie bevindt, als "between the devil and the deep blue sea".

De heer Evertsz gaf het lid Oenes nog wat huiswerk mee: hij moet maar eens rustig enkele P.B.'s nakijken.

De voorzitter besloot de beraadslagingen beantwoordde enkele vragen een om de notulen van deze vergadering aan het beroepschrift toe te voegen: dat het niet mogelijk is om diezelfde dag dat klaar te krijgen. En over de kwestie van de betekenis van de indrukking kon de voorzitter geen andere verklaring geven dan dat het betekend: "zich onthouden van de goedkeuring".

Om 10.15 sloot de voorzitter de vergadering die precies 75 minuten geduurd heeft.

Het door de Eilandsraad Curaçao op de KROON gedane beroep

Willemstad. — De Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao heeft zich met het hierna volgende beroepschrift tot de kroon gewend.

Aan:
Hare Majesteit
de Koningin
der Nederlanden.

Mevrouw.

Geeft met verschuldigde eerbied te kennen: de eilandsraad van het eilandgebied Curaçao; dat hij in zijn openbare vergadering dd. 14 juni 1957 heeft vastgesteld de eilandsverordening „Eigendomsverkrijging Volkswoningen Curaçao“ (Afkondigingsblad Curaçao 1957 nr 28);

dat bij landsbesluit van 20 augustus 1957 nr 28, welk landsbesluit per brief dd. 22 augustus 1957 (zie foto-copie) te zijner kennis is gebracht, de goedkeuring is onthouden aan voormelde verordening, zulks op grond van in dat landsbesluit vermeld overwegingen;

dat hij mede op grond van een ter zake uitgebracht advies van Prof. Mr G. de Grooth, hoogleraar te Leiden, van oordeel is, dat de stellingen, op grond waarvan in voormeld landsbesluit de goedkeuring is onthouden, juridisch en anderszins geheel onhoudbaar zijn;

dat hij onder overneming van gronden, daartoe aanvoert hetgeen genoemde hoogleraar in het als bijlage hierbij gevoegde advies stelt, welk advies derhalve als in dit beroepschrift geïnsereerd moet worden beschouwd;

dat hij voorts ten overvloede nog naar voren brengt, dat de beperking van rente tot één ten honderd ingeval van terugbetaling van het gespaarde bedrag niet betekent, dat daarmede de belangen van een grote groep burgers worden aangetast; dat integendeel juist mede in de beperking van de rente het belang wordt gediend, dat de verordening voor ogen staat, n.l. de bevordering van het eigen huizenbezit bij de minder draagkrachtige bevolkingsgroepen; dat immers in de rentebeperking een hinderpaal is gelegen voor on-

doordachte terugnemingen van spaartegoed, dat immers gevormd is niet voor een algemeen doel, maar dat een gericht „doelsparen“ inhoudt;

dat met deze rentebeperking dan ook het eigen belang van de spaarder, aspirant-huiseigenaar, wordt gediend doordat hij wordt geremd en zijn neiging van zijn gezonde oogmerk — het verkrijgen van een eigen huis — af te wijken;

dat de overheid hiermede tevens het algemeen belang dient, n.l. de bezitsvorming bij de minder draagkrachtige bevolkingsgroepen; dat overigens in artikel 11 nog mogelijkheden zijn geopend tot behoud van de niet-beperkte rentevergoeding; de spaarder kan immers zijn spaartegoed — inclusief de bijgeschreven niet-beperkte rente — overdragen aan een andere huurder; ingeval van overlijden kunnen de rechtvervolgelingen de opvolgende spaarder aanwijzen;

dat ook de termijn van twee jaren alvorens tot teruggave wordt overgegaan, in het belang van de spaarder — en derhalve ook in het algemeen belang — is gesteld; dat indien het bij de verordening gecreëerde spaarsysteem overeenkomstig een normale spaarbank zou werken daaraan het karakter van „gericht doelsparen“ zou worden ontnomen en ook het daaraan verbonden grote belang — bevordering van eigen huizenbezit van minder draagkrachtige bevolkingsgroepen — zou wegvallen;

dat voorkomen moet worden, dat het in deze verordening gecreëerde „doelsparen“ in de praktijk zal worden tot een sparen voor doeleinden, die uit het oogpunt van een goed inkomstenbesteding niet verantwoord zijn;

dat teneinde dit te voorkomen als normale termijn voor terugbetaling een termijn van twee jaren dient te worden aangehouden; dat tenslotte niet uit het oog mag worden verloren, dat de verordening een normale rente van 3% in uitzicht stelt, terwijl op dit moment de Post-spaarbank der Nederlandse Antillen een rente vergoedt van slechts 1,8%; dat daarenboven de huurder/spaarder reeds geacht wordt af te betalen op de koopsom door normale huurbetaling; in het algemeen be-

hoeft hij immers slechts de restant-waarde der woning, zoals omschreven in artikel 1 van de verordening, te voldoen;

dat deze hogere rentevergoeding en dit bijzonder voordeel voor de huurder/spaarder ingeval van koop van de woning alleen verantwoord zijn, indien daarbij ook de beperkingen worden aanvaard, welke ten aanzien van rentevergoeding en termijn van terugbetaling zijn gesteld; dat, nu hiermede alle beweegredenen der onthouding van goedkeuring geen grond meer kan bestaan; dat met een uitdrukkelijk beroep op de positie, die de Gouverneur als vertegenwoordiger des Konings op grond van de bepalingen van het Statuut (zie o.a. artikel 2, lid 2) inneemt, de indiening van dit beroepschrift geschiedt in handen van de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, in diens voormelde hoedanigheid en binnen de gestelde termijn;

dat genoemde hoogleraar ten dienenden dage zijdens adressant al het vorenstaande nader zal toelichten.

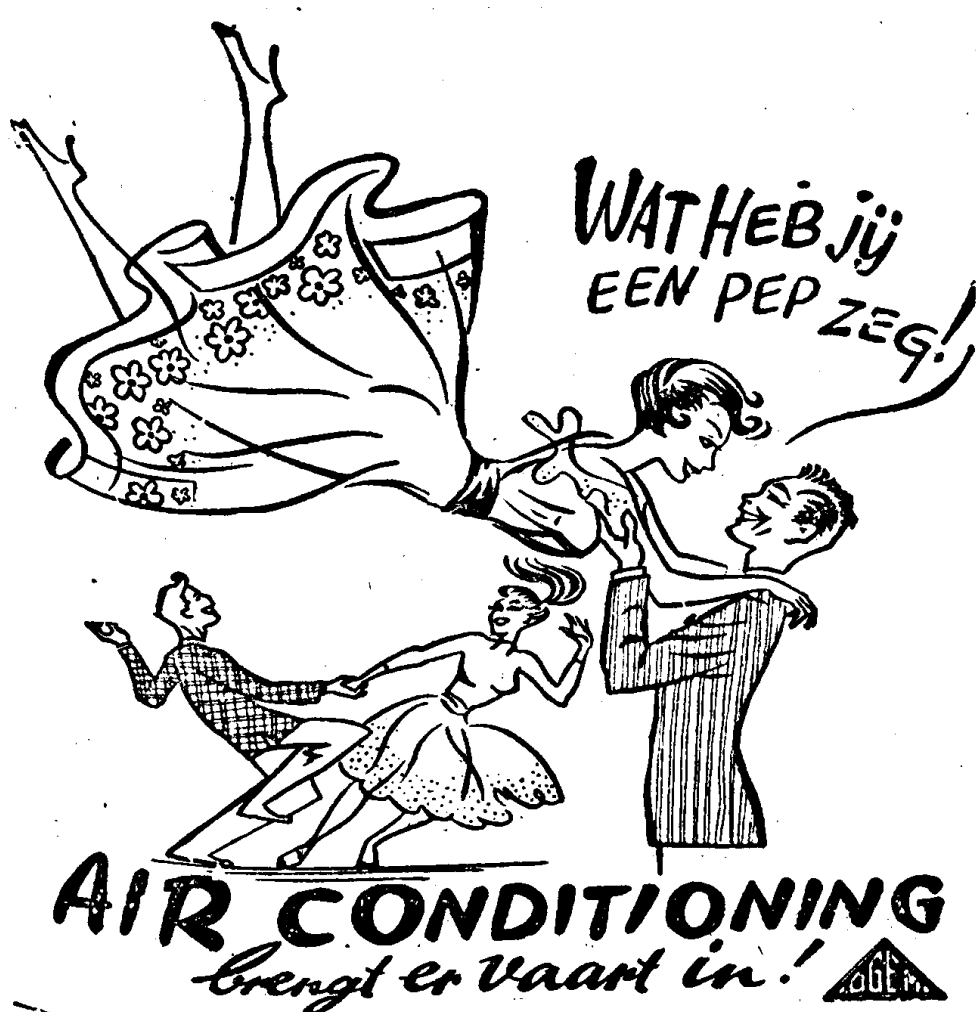
Om deze redenen moge het Uwe Majesteit behagen om, onder toepassing van art. 97, derde lid, van de Eilandsregeling Nederlandse Antillen, met vernietiging van het landsbesluit van 20 augustus 1957 nr 28, aan de eilandsverordening „Eigendomsverkrijging Volkswoningen Curaçao“ (Afkondigingsblad Curaçao 1957 nr 28) alsnog Hare goedkeuring te hechten.

Willemstad, Curaçao, 21 september 1957.

„Welk doende enz.,
De Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao,
De Gezaghebber, De Secretaris,
M. P. Gorsira J. van Toorn

Bijlagen:

1. Eilandsverordening eigendomsverkrijging volkswoningen Curaçao (A.B. 1957 nr 28) en de gewisselde stukken met betrekking tot de vaststelling van die Verordening.
2. Landsbesluit van de 20 augustus 1957 nr 28 (P.B. 1957 nr 104).
3. Advies van prof. Mr G. de Grooth.
4. Photo-copie brief dd. 22 augustus 1957 van minister van financiën.

Eric de Noorman: HET RAADSEL VAN TUAIM MOR

12-36 Schrik en ontsteltenis verspreiden zich onder de krijgers als zij hun hoofdman en de wagenmenner zien vallen. Reeds het volgende ogenblik stormen twee ruiters langs de helling naar beneden, recht op de troep toe. Alles gaat zo overrompend snel in zijn werk dat de krijgers een moment te verbouwereerd zijn, om een hand uit te steken en van deze verrassing maakt Eric snel gebruik. „Astara, volg mij“, schreeuwt hij. „Vlucht mannen! Ieder voor zich...“ De daad bij het woord voegend, stormt hij weg, in de richting van het struikgewas. Door deze massale uitbraakpoging dreigen de krijgers helemaal hun zinnen kwijt te raken. Ze weten niet meer, wie ze eerst

moeten grijpen en de Noren hadden geen beter ongeluk voor een vlucht kunnen wensen. Een, twee krijgers pogen Eric tegen te houden, hij loopt ze ondersteboven en bijna heeft hij het veilige struikgewas bereikt, als Astara een doordringende gil slaakt. Pas op, Noorman! Pas op! brult Svein, ergens achter hem. Bijna gelijktijdig ziet Eric de schaduw van een der ruiters naast zich opdoemen.

Twee sterke handen grijpen hem beet, lichten hem van de grond en dan gaan de twee ruiters, met Eric de Noorman tussen zich in hangend, er in razende vaart vandoor, even onverwacht en geheimzinnig, als zij gekomen zijn.

De kwestie van de eigendoms verkrijging van Volkswoningen

Het advies van Prof. mr. G. de Grooth

Willemstad. — Prof. Mr. G. de Grooth te Wassenaar heeft de Gezaghebber van Curacao inzake de mogelijkheid om met kans op succes bij de kroon in beroep te komen tegen het Landsbesluit waarbij goedkeuring werd onthouden aan de Eilandsverordening van 14 juni 1957, houdende bepalingen nopens de verkrijging in eigendom van volkswoningen door huurders, het volgende advies doen toekomen.

De Weledelgestrenge heer Mr J. W. Ellis.

Weledelgestrenge heer,

U hebt mij namens de gezaghebber van het Eilandgebied Curacao advies gevraagd over de mogelijkheid om met kans op succes bij de Kroon in beroep te komen tegen het Landsbesluit van 20 augustus j.l., publikatieblad 1957 nr 104, waarbij goedkeuring werd onthouden aan de Eilandsverordening van 14 juni 1957, afkondigingsblad Curacao nr 28, houdende bepalingen nopens de verkrijging in eigendom van volkswoningen door huurders. U hebt mij daarbij de tekst van bedoeld Besluit en van de verordening ter hand gesteld.

Ter voldoening aan uw verzoek om advies moge ik beginnen op te merken, dat bedoelde verordening allermint inhoudt een oplegging van een aantal, alle burgers bindende, normen van privaatrecht, immers slechts de mogelijkheid openit voor een aantal huurders van domeinwoningen, om door het sluiten van een erfpachtsvereenkomst met eigendomsoverdracht van een op de erfpachtsgrond reeds gestichte woning een zakelijk woonrecht te verwerven.

De in de verordening vastgestelde voorwaarden en stipulaties maken mitsdien deel uit van een in de verordening liggend aanbod, en zijn geenszins door de Overheid vastgesteld, en eo ipso geldende burgerrechtelijke normen, alle rechtsgenoten van het Eilandgebied bindende.

Ik stel deze welhaast vanzelfsprekende opmerking voorop, omdat het Landsbesluit in zijn tekst tot tweemaal toe van de onjuiste grondgedachte uitgaat, dat die verordening in haar voorwaarde-vaststelling als wetgever van burgerlijk- en burgerlijk procesrecht zou zijn opgetreden, en dus in verband met art. 98 van de Staatsregeling van de Nederland-

se Antillen i.v.m. art. 85 E.R. onverbindende rechtsregelen zou hebben gesteld.

Op blz. 4 van het Publikatieblad wordt dat gesteld t.a.v. de erfpachtsregeling met eigendomsoverdracht van de opstal aan de erfpachter, en op blz. 5 ten aanzien van de kontraktuele bewijsregeling t.o.v. de spaarvereenkomst, welke bij toetreding tot de aangeboden erfpacht en spaarregeling zal gelden.

Het is dus begrijpelijk, dat ik in mijn advies op deze twee alinea's niet inga: zij zijn uitvoelste van een aperte miskenning van aard en rechtskarakter van de verordening. Te allen overvloede moge t.a.v. de kritiek op de bewijsregeling op blz. 5 opgemerkt worden, dat zodanige regeling naar Antilliaans en naar Nederlands recht door een constante rechtspraak wordt aanvaard: vgl. o.m. H.R. 1 juni 1923, N.J. 1923, blz. 947.

De voorstelling, in het Besluit gegeven, als zoude de spaarder, die geen toegang tot de boeken van de administratie heeft, bewijs moeten leveren als van de zijde van de administratie een vergissing is gepleegd, is niet in overeenstemming met de tekst van art. 6, 3e lid der verordening. Het volkswoningbedrijf zal, als het betoogt, dat het spaarboekje onjuist is, daartoe haar administratie moeten overleggen, en aldus de spaarder inzicht moeten geven.

Uit de verdere inhoud van het Landsbesluit blijkt, dat er bezwaar is tegen de regeling van de erfpacht met eigendomsoverdracht van de opstal in één en dezelfde acte van erfpacht, voorts tegen de moeilijkheden, die te duchten zijn t.a.v. de schadevergoeding, welke bij afloop of verval van het erfpachtsrecht wordt toegekend aan de erfpachter, ingeval van „ontstaan of ontbinding van de wettelijke algehele gemeenschap van goederen krachtens huwelijksrecht, ingeval van erfopvolging bij verstier of uiterste wil...”, en tenslotte t.a.v. de kontraktuele regelen t.a.v. het spaarsysteem.

Het moet mij van het hart, dat de formulering van deze bezwaren en de onderkenning van de inhoud en strekking daarvan zodanig is, dat het moeite kost die inhoud en strekking met enige zekerheid vast te stellen. In dat opzicht is er een heel typerend verschil in de klare en systematische opzet van de Eilandsverordening en het Besluit, dat de in-

druk maakt van een verzameling van half-uitgedrukte en verwarde gedachten.

Bepaal ik mij vooreerst tot de erfpacht met eigendomsoverdracht van de opstal, dan merk ik op, dat in rechtspraak en doctrine de vraag betwist is of de erfpachter ipso iure eigenaar is van de door hem gekochte of verworven opstallen. Terwijl Scholten dat in de aard van het erfpachtsrecht opgesloten acht, heeft de H.R. bij arrest van 21 april 1901 W. 7600, zij het in een strafarrest, beslist, dat naar regeling recht de erfpachter zodanig eigendomsrecht, dat kan uiteraard met het einde van de erfpacht vervalt aan de grondeigenaar, niet toevalt.

Naar regeling recht, maar partijen kunnen bij de erfpachtsvereenkomst daarvan afwijken. Dat is in datzelfde arrest impliciet uitgesproken, toen de H.R. verder overwoog: „dat voorzover het middel is gericht tegen de in het bevestigde „vonnis voorkomende beslissing dat „van een recht van eigendom aan „de erfpachter komende krachten „uitdrukkelijke bepaling van het „erfpachtskontrak niet gebleken is, „deze beslissing, op de uitlegging van „het kontrak berustende, is van „feitelijke aard”.

De H.R. zegt niet, dat het middel geen doel kan treffen, ook al zou van een dergelijke uitdrukkelijke bepaling zijn gebleken, omdat zo'n bepaling gezien de wettelijke regelen van de erfpacht krachteloos zou zijn, hetgeen hij stellig zou hebben gedaan, als hij die opvatting toegedaan was geweest. De verordening heeft nu, juist om de onzekerheid voortkomen- de uit de bovenvermelde twistvraag, een erfpachtsrecht willen openstellen waarbij de erfpachter eigenaar van de opstal werd door uitdrukkelijke eigendomsoverdracht in de erfpachts- acte.

Wel verre van duisterheid te schep- pen, vermijdt zij aldus onzekerheid. De erfpachter verwerft als zodanig eigendom van de opstal, het huis, en heeft dat zolang als hij het erfpachtsrecht heeft, zoals zulks naar regeling recht geldt, t.a.v. de opstal- ler en het opstalrecht.

Die erfpachter kan, zolang hij erfpachter is, die opstal vervreemden of bezwaren, maar zal daaraan praktisch niets hebben: hij zal geen wederpartij vinden, die immers aan een eigendomsrecht van alleen de opstal niets heeft.

Het bezwaar, dat het Besluit tegen deze regeling heeft, zou evenzeer het opstalrecht moeten treffen. Noch tegen het wettelijke eigendomsrecht van de opstaller in het recht van opstal, noch tegen het bedongen eigendomsrecht van de opstal bij erfpacht is ooit enige bezwaar naar voren gebracht.

Het is niet onwaarschijnlijk, dat het Besluit van de gedachte uitgaat dat behalve in de uitdrukkelijke in de wet genoemde gevallen (bv. bij cpstal) horizontale eigendomschei- ding onmogelijk is.

Die gedachte is onjuist, zoals de H.R. enige malen heeft geoordeeld; vgl. H.R. 10 december 1937, N.J. 1938, nr 335.

H.R. 4, december 1935, N.J. 1936, nr 376, en ook het onderschrift J. Drion onder H.R. 11 december 1953, N.J. 1954, nr 115.

Dat schadevergoeding in de plaats komt van het verloren gaande ge- notsrecht van de opstal, is vrijwel in alle landen, die het erfpachtsrecht kennen gebruikelijk. Van bezwaren als daartegen geopperd in het Be- sluit is nooit iets gebleken, terwijl anderzijds dat Besluit met geen woord nader ingaat op soort en aard van die bezwaren, en voorbij gaat aan de andere vraag of die moei- lijkheden mogelijk veroorzaakt wor- den door de regelen van huwelijks- goederenrecht, erfrecht, e.a.

Op blz. 3 van het Besluit wordt verondersteld, dat de erfpachter zijn eigendom, de opstal, niet zou kunnen vervreemden of bezwaren, omdat toch de schadevergoeding aan de erfpachter wordt toegekend, die, aldus blijktbaar de gedachtegang, dus altijd eigenaar van de opstal blijft en derhalve niet kan vervreemden. Opnieuw treft hier het gemis aan begrip van de constructie: erfpachts- recht — eigendom opstal bij de erfpachter; verval van erfpachtrecht en daarmee overgang van eigendoms- recht aan de grondeigenaar.

In die constructie is eigendoms- overdracht los van erfpacht, of hypotheek, wel rechtens mogelijk, maar economisch zinloos. En vandaar dan ook terecht: schadevergoeding aan de erfpachter. Mocht deze wil- len verkopen, dan kan hij zijn even- tuele schadevergoeding cederen.

Terloops zij opgemerkt, dat voor een civielist volmaakt onbegrijpelijk klinkt de zinsnede: „geen vervreem- ding of hypotheek door de erf-

pachter, zelfs als zulks hem bij deur- waardersexploit zou zijn betekend”.

Het Besluit wekt de indruk alsof ook de gestipuleerde onvervreem- baarheid van het erfpachtsrecht iets onaanvaardbaars zou zijn. Hiervan is geen sprake: een ius in re aliena kan zeer bepaald ook als een per- soonlijk recht in de zin van niet- overdraagbaar recht worden gevestigd; men denke aan het recht van gebruik en bewoning.

Waar het Besluit de neiging heeft dit punt buiten beschouwing te la- ten, volsta ik met deze opmerking op dit punt.

Er is dus geen enkele aanleiding om te stellen, dat de Eilandsver- ordening geen zekerheid zou ver- schaffen omtrent de bedoeling t.a.v. de boven aangegeven punten, en daarom aanleiding zou kunnen ge- ven tot grote juridische dubia. De Verordening bevat voorts nog een spaarregeling, die gekozen kan wor- den teneinde de aankoop van de op- stal te bekostigen.

Allereerst wordt opgemerkt, dat deze materie zich onttrekt aan de competentie van de Landsregering, welke immers alleen goedkeuring kan onthouden aan verordeningen betref- fende domeingoed.

Reeds de omstandigheid, dat in de door het Besluit aan de erfpachts- en eigendomsregeling onthouden goedkeuring mede haar grond vindt in bezwaren tegen een spaarregeling, waarmede de Landsregering niets van doen heeft, moet leiden tot ver- nietiging van het Landsbesluit.

Afgescheiden van het feit, dat aan de Landsregering geen zeggenschap toekomt op het terrein van een spaar- regeling, al is deze dan ongenomen ter bevordering van de bijzondere erfpachtsregeling, verdient opmer- king, dat die spaarregeling zelve in de artikelen 8—12 van de verordening de rentevergoeding regelt in dien voege, dat de spaarverordening indier en voorzover zij wordt aangewend voor voldoening van de koopprijs van de woning, een bijbeschrijving ge- niet van 3%, terwijl daarentegen, als het gespaarde zijn doel gaat missen doordat de spaarder zijn geld op- vraagt, de uit te betalen rente als- dan op 1% wordt gesteld.

Het gaat nu niet aan, ja, het is bepaaldelijk onjuist, wanneer het Landsbesluit uit die regeling art. 8 uitzondert zonder te letten op de verdere artikelen, om dan te spre- ken van een verkregen recht van de bijgeschreven rente, hetwelk niet „aangetast” zou mogen worden.

Vaste Commissie Zaken Overzee: Over Arubaanse en Boven- windse welvaartsplannen

's-Gravenhage. — In het vervolg van de M.v.A. van de Vaste Commissie voor het ministerie van zaken overzee wordt het volgende opgesteld: Het eilandsbestuur van Aruba heeft de mogelijkheden nagegaan (niet- tuinbouw door middel van het zg. hydroponics-cultuur systeem (soort- gardsen) het kweken van tuinbouwgewassen (zoals tomaten, komkom- aardbeien, pepers, sla, prei, bonen, meloenen, enz.) geschiedt dan in aardmenten bakken, gevuld met een soort grind, waar doorheen water wordt gevoerd, dat is gemengd met chemicaliën, die nodig zijn voor de ver- der gewassen.

Deze wijze van tuinbouw is dus onafhankelijk van de bodemgesteld- heid, terwijl bovendien de behoefte aan water veel geringer is dan bij normale tuinbouw. Het water, dat niet verdampt of door de planten wordt geabsorbeerd, kan n.l. meer- malen gebruikt worden.

Het eilandsbestuur is van mening, dat ook dit project — zij het voor- lopig in bescheiden mate — zal kunnen bijdragen tot vermeerdering van de welvaart van het eiland. Als directe voordelen worden gezien: a) lagere prijzen voor verse groen- ten en fruit; b) deviezenbesparing; c) het scheppen van arbeidsgelegenh- eiden; d) exportbevordering; kansen worden aanwezig geacht, vooral voor de uitvoer van meloenen in jaar- getijden, waarin deze elders ter we- relt niet verkrijgbaar zijn.

Het is de Nederlandse regering

niet mogelijk reeds thans de ver- ontwikkelingsplannen aan de Staten- Generaal voor te leggen. Ten an- zien van de groep gedeeltelijk ge- dabele projecten in de sociale we- ren en een aantal niet rendabele re- jekten wordt het overleg voortge- zet, terwijl de welvaartsplannen van Bovenwindse Eilanden nog afwachten behoeven aan de hand van bij- regering der Nederlandes Antillen, ingediende rapporten van een gro- Nederlandse deskundigen, die toe, in het kader van de Nederlan- se technische bijstand aan de ve- derlandse Antillen, in de eerste ha- van dit jaar een studiereis heeft gemaakt. De Nederlandse regering heeft gemeend het verlenen van onderwerpelijke bijstand — gaande plus maximaal zeer begrensde be- drage in de rente — niet te moge- uitstellen.

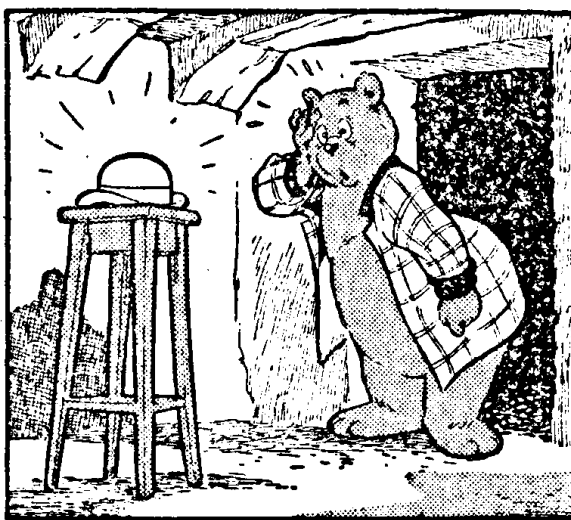
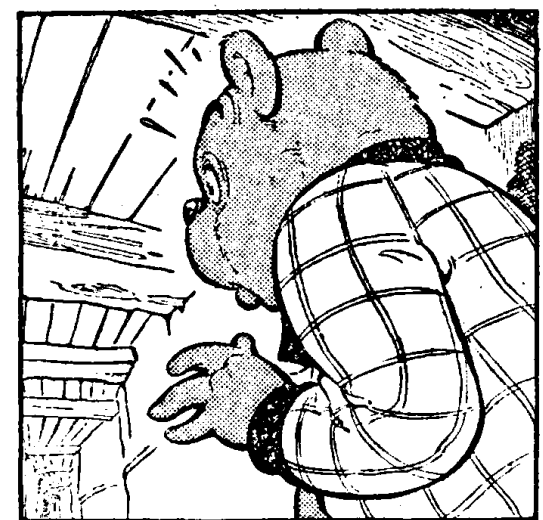
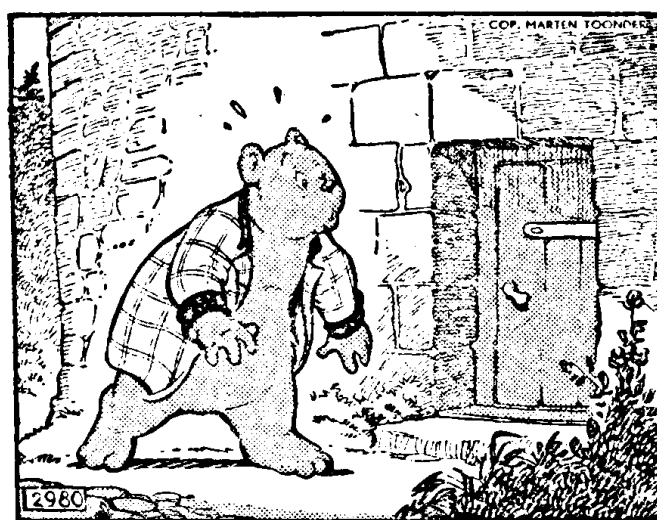
Bovendien zou dat, aldus verder het Besluit, „te bezwaren zijn voor kleine spaarders, omdat het Eiland- gebied het recht heeft huurschuld met het spaargeld „te compenseren, zodat:

„op het ogenblik van het terughou- den de spaarder niets schuldig is”. Ik moet eerlijk verklaren, dat de portie van deze opmerking mij vol- maakt duister is. Taalkundig is zij al vreemd: wat wil men aanduiden met: het terughouden? Naar wat de kleine spaarders, omdat het Eiland- compensatie van doen heeft met de vraag van de rentevergoeding ont- gaat mij volkomen.

Concluderende meen ik, dat van onzekerheid omtrent de materiële- rechtelijke toestand van de verkoch- te woning en de ernstige gevolgen daarvan geen sprake is. De tekst van

Met de meeste hoogacht- Uw dw. w.g. G. de Grooth

Heer Bommel en het Mengeldier

2980. Heer Ollie had zich vol bange voorgevoelens naar de gevel van Bommestein gesleept. Daar stond hij nu verwilderd voor de en- ge ingang die er overgebleven was.

„Hoe komt de ach-achterdeur aan de voorkant?” stamelde hij. „Of is d-dit de achterkant? M-maar als dit de achterkant is, waar is dan de voorkant gebleven?”

Hij wreef zich het voorhoofd en sloot vermoeid de ogen.

„Ik droom zeker”, hernam hij, „d-dit kan niet waar zijn. Dat komt ervan wanneer men door iedereen verlaten wordt — teveel eenzaam- heid is niet goed voor een heer. Maar het gaat misschien wel over als ik even rustig blijf staan.”

Het ging echter niet over. Toen heer Ollie de ogen weer opende, stond hij nog steeds voor het achterdeurtje — en daar hij inzag, dat er iets gedaan moest worden, stak hij een hand uit en draaide de

knop om. Hij trad binnen.

Het was zoals hij gevreesd had; niet alleen van buiten maar ook van binnen was het oude slot geheel veranderd. In plaats van de ruime hall strekte zich nu een nauwe, eindloze gang voor hem uit — en die begon hij met onzekere voeten af te lopen.

„Hoe vreselijk is dit!” prevelde hij ontredderd. „Het moet een beto- vering zijn.”

Dat komt er van wanneer men zijn portret laat schilderen door iemand als Terpen Tijn! Ach, ik hoop, dat dit een les is voor alle jonge lezertjes; vertrouw nooit een vibrerende kunstenaar! Maar voor mij is het te laat.....

Zo mompelende was hij aan het einde van de gang gekomen en be- trad hij een klein vertrek. In het midden daarvan stond een boog ta- feltje en op dat ijle meubel lag de nieuwe, witte dophoed van Joost!

PANIEK

D
O
O
R
C. BAUER

49

Donker en bewegingsloos stonden de zwarte omtrekken van de beelden, maar er was nu iets in de situatie dat Shane verontrustte. Hij kon echter niet ontdekken wat het was en probeerde terug te grijpen op het totaalbeeld dat zijn ogen enkele minu- ten geleden hadden losgelaten. Hij durfde ingespan- nen. Toen zag hij het, er was iets veranderd. Zojuis- was tussen de koppen van de linkse twee beelden nauwelijks een streep licht van het raam daarachter zichtbaar geweest en nu waren ze duidelijk geschei- den. Die ontdekking deed Shane zijn adem inhouden van verbazing, maar onmiddellijk daarop kon hij slechts met grote moeite een schreeuw van schrik bedwingen.

Het beeld had bewogen! De beweging was nauwelijks waarneembaar, maar er was geen twi- fel mogelijk. Shane liet zijn hand in zijn zak glijden. Zijn vingers speelden met de gladde leep van zijn pistool. Weer gingen vijf mi- nuten voorbij zonder dat er iets gebeurde. Heten was de wind in kracht toegenomen. Beven het ge- reid konk in de verte een dof gerommel. Soms lichtte de donkere heren even op een oever dat spel dinterbij kwam. Shane constateerde dat hij zich voor het eerst van zijn leven min- der behaaglijk voelde. Hij had in zijn leven al verscheidene ma- len kennis gemaakt met het gevaar, maar dat was dan altijd een zeer reël gevaar geweest. Een gevaar dat je kon bedwingen zolang je ving- er aan de trek- ker maar niet tilde. Maar op deze hees- vrees had hij het niet begrepen. Was- sen beelden horen

niet te bewegen, zei hij tegen zichzelf, ze moeten rustig op de plaats blijven staan waar ze staan. Hij heeft neergezet. Een knetterende donderslag deed de ruiten rammelen, maar het was niet daarom dat Shane voelde hoe zijn nekhaan overeind gingen staan. Want vrijwel gelijktijdig met de donder had een paars-blauwe bliksergloed buiten voor het raam geslissd. En in die halve seconde had Shane iets gezien dat een koude rilling langs zijn ruggegraat deed kruipen.

Het beeld bewoog opnieuw en deze keer bleef het bewegen! In een langzame, vloeiende beweging schoof de donkere vorm van de kop langs het raam waarrachter onopvallend de bliksem oplichtte. De donkere vorm schoof van het raam weg, maar bleef flauw zichtbaar tussen de andere beelden. Shane hoorde naast zich hoe Brennan met stoten de adem liet ontsnappen die hij van opwinding had ingehouden. De flauwe schad- uwe bewoog langzaam en onhoorbaar tussen de be- den door. Soms verdwenen zij achter een der figu- ren maar kwam dan even later weer te voorschijn. Hij kon langs het gangpad, dicht Shane, hij rukte zo- hand uit zijn zak: zijn duim schoof langs de zij- kant van het pistool en duwde de veiligheidspal terug. Maar er was iets in die bewegende schaduw, dat hem het vertrouwen in zijn pistool volkomen deed verliezen. Het langzame, geruisloze voortbewe- gen langs één rechte lijn zo- het licht deiningde dat een loepend mens heeft. Shane voelde een onbedwin- bare heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna onbedwing- baar heiging in zich opkomen het pistool op dat spookbeeld leeg te schieten en dan aan de baal te gaan. Hij legde zijn hand op Brennan's arm als was dat de enige wijze waarop hij zijn gevoelde angststemming kon bedwingen. De donkere vorm was nu geen vijf meter meer van hen verwijfd en roerde nog ster- ker, bijna

Vaste commissie ministerie Zaken Overzee:

Ondernemingen zullen naar Curaçao komen als voorzieningen gereed zijn

Voor verhoogde waterproductie op Aruba en Curaçao bestaat vo!doende afzetmogelijkheid

's-Gravenhage. — De Memorie van Antwoord van de vaste commissie voor het ministerie van zaken overzee merkt nog op: Na geruime tijd van voorbereiding is op 13 juni 1956 de landsverordening nopens de instelling van vrije zones in de Nederlandse Antillen vastgesteld op 20 juli 1956 het uitvoeringsbesluit en op 12 maart 1957 de eilandsverordening nopens de instelling, het beheer en de exploitatie van de vrije zone van Curaçao nadat bij Landsbesluit van 4 februari 1957 toestemming tot instelling van een vrije zone verkregen werd. Een soortgelijke eilandsverordening komt voor Aruba nog dit jaar tot stand.

In gevolge deze wettelijke regelen zal het voor een naar Antilliaans recht opgerichte naamloze vennootschap mogelijk zijn om zonder betaling van — of waarborgstelling voor — douanerechten of accijnzen goederen uit het buitenland uit te voeren, met een minimum aan formaliteiten en met volledige vrijheid van handelen binnen het vrijzonegebied.

Naar aanleiding van de vraag van de commissie, in hoeverre er een redelijke verwachting bestaat, dat ondernemingen zich op Curaçao zullen vestigen, als deze voorzieningen gereed zijn, menen de ministers te kunnen vaststellen dat, gezien het voorgaande, een redelijk kans aanwezig is.

De eilandsbesturen achten het verantwoord en noodzakelijk de aan deze investeringen — uiteraard — verbonden risico's te nemen, ten einde de kansen voor economische ontwikkeling, die hier aanwezig zijn, te kunnen benutten. Hoe eerder deze vrije zones gaan werken hoe beter. Het lijkt de minister zeker verantwoord, dat de ontbrekende financieringsmiddelen uit de leningsgelden worden opgenomen.

De capaciteit der waterdestillatie-

inrichting van het eilandgebied Curaçao is op het ogenblik 1.000.000 M3 per jaar. Daarenboven wordt ca. 300.000 M3 grondwater opgepompt en gezuiverd, ten einde aan de behoefte van de aangesloten op de waterleiding te voldoen. Uitbreiding van deze destillatie-inrichting is dan ook dringend noodzakelijk. Het wordt tevens mogelijk op economische wijze de productie van water aan de van elektrische energie te koppelen.

Het project bleef beperkt tot zodanige omvang dat voor een periode van tien jaar voldoende water beschikbaar komt.

Met een tweetal maatschappijen zijn overeenkomsten gesloten, volgens welke zowel alle overschotten aan productie van elektrische energie als alle overschotten aan productie van water door deze maatschappijen tegen voor het eilandgebied gunstige voorwaarden worden afgenomen. Hierdoor wordt de mogelijkheid geopend tot een continue volledige benutting der technische capaciteit, die zeer grote economische voordelen biedt.

Het voordeel dat met de nieuwe productiewijze wordt verkregen, kan worden gesteld op een jaarbedrag van ca. N. A. f. 1.000.000. Daar in de

beëindiging de exploitatie onder meer is belast met vijf procent afschrijving en 3 1/2 procent renten van het totale investeringsbedrag van het uitbreidingsproject en de redemptionsclausules op voorzichtige niveau zijn gehouden, mag worden aanvaard, dat volledige zelfsupporting van het bedrijf zal worden bereikt.

Voor de noodzakelijke uitbreiding van de productiecapaciteit van de waterdestillatie-inrichting op Aruba zijn van diverse deskundige adviezen ingewonnen omtrent mogelijke goedkopere methoden van zeewaterontzouting.

Na ampele overweging heeft het eilandsbestuur besloten tot de bouw van een destillatie-inrichting met een capaciteit van 10.000 M3 per dag. De gekozen installatie biedt een verbeterd productieproces.

Electronische energie

Het is voorts mogelijk gebouwen tegelijk met de destillatie de bouw van een destillatie van het water grote hoeveelheden elektrische energie op te wekken.

De verkregen elektriciteit zal aan bedoelde chemische industrie en aan

„THE ROAR“

Oranjestad. — Van de propagandacommissie van de Lions ontvingen wij het derde nummer van de nieuwe serie van „The Roar“, het maandblad van de Lions club.

Het nummer ziet er weer even welverzorgd uit als de vorige. In een boodschap van voorzitter Oscar Marugg lezen wij dat de club deze maand tien jaren bestond. Dit feit zal op de eerstvolgende charteravond (januari 1958) feestelijk worden gevierd.

Arub. Biljartbond

Oranjestad. — Op de laatst gehouden vergadering van de Arubaanse Biljartbond is medegedeeld dat bericht is ontvangen dat een der dagen de goedkeuring kan worden verwacht van de statuten. Zodra dit gebeurd is, zal de bond een competitie beginnen.

Pastoor Burgemeester weer op Aruba

Oranjestad. — Verwelkomd door de geestelijkheid, keerde de Z.E. Pastoor Burgemeester van Oranjestad zaterdagmorgen op Aruba terug. Tijdens zijn buitenlands verlof werd Pastoor Burgemeester vervangen door de Z.E. Pater de Valk.

Nieuw onderzoek van prof. Cruxent

Oranjestad. — Professor Cruxent van de universiteit van Caracas, die hier enige jaren geleden op uitnodiging van het eilandbestuur een oudheidkundig onderzoek instelde, is nu begonnen met het onderzoeken van het gebied van El Jobo te Coro. Dit nieuwe onderzoek zal naar schatting vijf jaar in beslag nemen.

Er is maar één middel AIRCONDITIONING!

HET DOORNIJG PAD VAN HET DIPLOMATIEKE PROTOCOL

(Van een bijzondere medewerker)

Het komt niet dikwijls voor, dat de buitenstaander een blik wordt gegeven op de technische problemen waarmee het diplomatenvolk te worstelen. De gewone sterveling — beslist doorgaans niet met welk een zenuwslappend ritueel de „overhandiging der geloofsbriefen“ op het epheoron „Sa Beati-tude“, de Syrische patriarch van Antiochië of de Maronitische patriarch? Hoe komt een diplomaat er achter, bij welke gelegenheid hij een zwarte overjas met zijden revers mag dragen? Wat is de ereplaats in een staatsiekaros en hoe moet men zich gedragen, als men niet gerechtigd is tot het innemen van die ereplaats, maar tetterend verplicht is van dezelfde karos gebruik te maken? Moet men vóór de doorlichtigste persoon van het gezelschap naar binnen gaan of wachten tot hij zijn plaats heeft ingenomen en vervolgens trachten zich langs hem heen te wurmen? Het zijn allemaal brandende kwesties, waarvan het zich verapende publiek vernauwmoed het bestaan vernoot.

Het pad des diplomaten is eenvoudig bezaaid met protocolaire „ornen“. Laten wij ons een ogenblik voorstellen dat hij een dinstocht in Parijs Geniet nu de prefect van politie voorrang boven de prefect van de Seine, of is het omgekeerd? Zij, die misschien wel eens een logsschip betreden of verlaten. Hoeveel saluutschoten diene er te worden gelost, moet er op het bootmansfluitje worden geblazen en zal de marinekapel al dan niet jellen? Een bijzonder intrigerende figuur bij dit alles is de trompetter. Soms blaast hij het signaal „Aue“.

Wat is de ereplaats in een statiekaros?

ongeduldig gebaar maken, als zij in de krant lezen, dat er weer nota's zijn overhandigd, demarches zijn ondernomen of protesten zijn ingediend, zij zouden er goed aan doen het boekje door te nemen van de Franse carrière-diplomaat Jean Serres, „Manuel Pratique de Protocol“.

De verhouding tussen diplomatie en zeemacht neemt een aanzienlijk deel van het boekje van M. Serres in beslag. Wij signaleren nog het decorabele figuur, dat de gezagvoerder van een oorlogsbodem slaat, die bij een bezoek aan het buitenland saluutschoten afvuurt, zonder dat er zich in de haven in kwestie batterijen bevinden, die het saluut kunnen beantwoorden. Maar ook vinden wij in het „Ma-

Nederlander wint Wereldkampioenschap ploegen

Peebles (Ohio). — De Nederlander Willem de Lint heeft in Peebles in de Verenigde Staten het wereldkampioenschap ploegen op zijn naam gebracht, er waren 26 deelnemers.

De Nederlander heeft nu voor de vierde keer deelgenomen aan de wedstrijden om het wereldkampioenschap ploegen, die in 1933 voor het eerst zijn gehouden. De Lint is thans voor een jaar houder van de gouden loeg. Volgend jaar wordt de wedstrijd in Duitsland gehouden.

Russische oorlogsbodems gaan

bezoek aan SYRIE brengen

Damascus. — Gevraagd naar geruchten over een bezoek van bepaalde eenheden van de Sovjetvloot aan een Syrische haven, verklaarde de Syrische minister van defensie dat t bericht op waarheid berust. De Russische schepen waren ter gelegenheid van hun aanwezigheid in de Middellandse zee tot dit vriendschapsbezoek uitgenodigd. Aldus een uitzending van radio Damascus.

DAKOTA behaalde overtuigende zege op HOLLANDIA

Oranjestad. — Voor een nagenoeg ledig stadion hebben in moordende hitte de voetbalteams van Dakota en Hollandia zaterdagavond een voetbalwedstrijd gespeeld voor de hoofdklasse. Dakota heeft een zeer overtuigende overwinning behaald met 4-1.

Dakota kwam in het veld met Wiersma in het doel, Aquilo Pablo en Orman achter, Tromp, Maduro en Giel in de middenlinie en Renfum, Juancho Pablo, Adonis, Kelly en Steba in de voorhoede.

Hollandia moest door ziekte zijn beste spelers missen. Keeper Mackay moet verstek laten gaan, reden waarom men de back Mattheo in het doel plaatste. Ook Mattheo was echter niet geheel fit en moest dan ook later door een juniorenkeeper van de club worden vervangen. Achter stonden Werleman en Dirksz. In de middenlinie S. Tromp, Maduro en

Tromp, en voor Comenencia, Sambo Lopez, Orman en Sneek.

Scheidsrechter was de heer Duchie Tromp, Chirino de enige grensrechter. De doelpunten werden gescoord door Pablo (tweemaal) Kelly en het vierde doelpunt voor Dakota kwam door een fout van de Hollandia back.

Het enige tegendoelpunt van Hollandia werd door een verwarring in de achterhoede van Dakota geboren.

Het werd een zeer onaantrekkelijke wedstrijd. Wie thuisbleef heeft niets gemist.

BASEBALL-WEDSTRIJD WERD AFGELEST

Oranjestad. — Tengevolge van de slechte toestand van het terrein werd de baseballwedstrijd tussen Amstel en Lucky Strik gisteren afgelast.

„OCEAN MONARCH“ vrijdag te Aruba

Oranjestad. — Op Vrijdag 21 februari a.s. verwacht Aruba zijn eerste grote toeristenschip. Het is de Ocean Monarch van de Furness Line, welke op Aruba vertegenwoordigd wordt door de firma Martijn. Het schip meet 15000 ton en brengt ongeveer 400 passagiers. Moge dit schip het eerste zijn van een lange reeks van dollarbrengende toeristenschepen.

Haven van Durban gemoderniseerd

Durban. — De haven van Durban zal voor het einde van dit jaar geheel gemoderniseerd zijn en dan met Kaapstad tot de meest moderne havens van de Unie van Zuid-Afrika behoren. De mechanisering van Kaapstad is drie maanden geleden voltooid, een werk dat bijna NA/ 1 miljoen heeft gekost.

De mechanisering betekent een arbeidsbesparing van bijna zestig procent.

WEST-END
MAANDAG 7 P.M. — Een ruig moordverhaal met opwindende actie „DOUBLE JEOPARDY“ (DOBLE CHANTAJE)
Een spannend drama van afpersing, zich afspelend tegen het hartje van Los Angeles.
ROD CAMERON - GALE ROBBINS - ALISSON HAYES
f. 1.50 - f. 0.90. — Met tekst. — Kinderen geen toegang.
9 P.M. — De nieuwe serie van 15 afleveringen vol actie „ROBINSON CRUSOE OF CLIPPER ISLAND“ (EL NUEVO ROBINSON CRUSOE)
De held van de eskimos... Vliegtuigen... onderzeë en radio in actie tegen een bende spionnen. Een spannende serie die iedereen in de smaak zal vallen.
f. 1.50 - f. 0.90. — Met tekst. — Kinderen geen toegang.
MORGEN 7 P.M. „THE GREEN BUDDHA“
9 P.M. „ROBINSON CRUSOE OF CLIPPER ISLAND“

U KUNT KIEZEN UIT EEN RUIME SORTERING

BIJ ONZE DETAIL-ZAAK AAN DE
RIJKSEENHEIDBOULEVARD
DATES FL. 9.— PER KG.

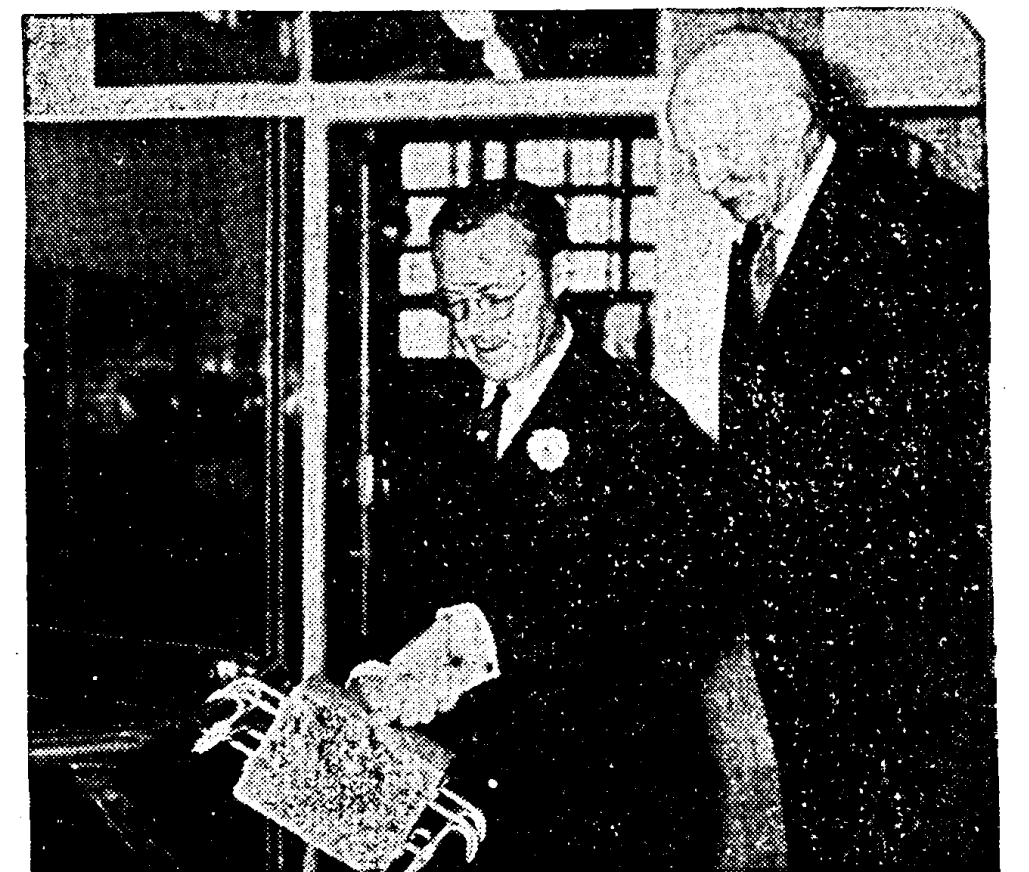
BESTFORM
Geen mooiere vorm voor deze prijs!

Bestform corsetten bestaan uit 4, van nylon vervaardigde delen: voor-, achter- en aan 2 kanten voorzien van nylon tafeta valken, die U altijd een slanker figuur garanderen... en mede door een kruislingse binnenband voor ondersteuning aan de buikzijde met een 3" geweven, elastische bovenkant.
Criss-Cross Corset fl. 12.—
brassière fl. 3.—
BESTFORM
VERKRIJGBAAR IN ALLE BETERE ZAKEN
Agente: CURACAO TRADING CO., S.A.

Internat. Congres van Christen-Democraten wil herstel van democratische instellingen

Sao Paulo. — Het tweede internationale congres van Christen-democraten te Sao Paulo, waaraan 250 afgevaardigden uit elf landen deelnamen heeft een motiesolutie aangenomen, waarin besloten werd een beroep te doen op alle latijnsamerikaanse landen tot 1) stappen bij de V.N. om terugtrekking van het rode leger uit Centraal-Europa te verkrijgen, 2) eerbiediging van de fundamentele rechten van de mens, 3) herstel van de democratische instellingen.

De resolutie verzoekt voorts dat de latijnsamerikaanse landen pogen te bereiken, dat de V.N. sancties instelt tegen Iedenstagen, die niet de resoluties inzake Hongarije zouden uitvoeren, dat de V.N. niet het mandaat van vertegenwoordigers van het regiem-kadar erkennen en dat de kwestie-Hongarije op de agenda van de V.N. blijft tot de algehele terugtrekking van Scwjet-troepen uit Hongarije.

Z.K.H. Prins Bernhard heeft te Jutfaas het nieuwe filterbedrijf van de N.V. Watertransport Maatschappij Rijn-Kennemerland in werking gesteld voor het open draaien van een kraan. Uit de Lek zal water door het filterbedrijf te Jutfaas voorbereid worden, waarna het naar de Duinen zal worden getransporteerd. Hier vindt de definitieve filtratie plaats en het nieuwe drinkwater zal zijn weg vinden naar Amsterdam en andere delen in Noord-Holland. Achter Z.K.H., de voorzitter van de Raad van Commissarissen, de heer A. B. J. Prakken.

Geslaagd toneel op pastoor WEENINK's zilveren professiefeest

Oranjestad. — Gisteren werd de viering van het zilveren professiefeest van de Z.E. Pastoor Weenink van Santa Cruz voortgezet. Des morgens was er een Plechtige H. Mis die door het koor was besteld, welke zeer druk werd bezocht.

Om zeven uur des avonds begon de grote feestavond welke werd ingeleid met een gedicht, geschreven en voorgedragen door de heer Robert Henriquez. Daarna was er onder leiding van mevrouw Stella Croes een bont en feestelijk dansspel, waaraan leden van de congregaties en van het koor medewerkten.

Hoofdschotel van de avond was het met veel vaart en verve gebrachte toneelspel „Ketty n Sa Ganja Nunc“. De medespelenden toonden zich ware artiesten, terwijl de rotsvastheid buitengewoon groot was.

In de hoofdrollen zagen wij Nena Vrolijk, Maiky Croes, Sim Frank, Many Croes. Het succes van de avond was echter vooral ook te danken aan de voortreffelijke wijze waarop ook de bijrollen werden vertolkt. Robert Henriquez speelde een dubbelrol en verder zagen wij Johanna Vries, Joseph Maduro, Catrientje Geerman, en la Werleman. Achter het toneel speelden de voornaamste rollen de heer en Mevrouw Geurts, die voor

Eerste regen was welkom op Aruba

Oranjestad. — Nadat het zaterdag windstil en drukkend warm was, is de regen gekomen. Dat kwam, wat betreft Men hoop niet dat het verbruik van de watervoorraad betreft, op het niptengevolge van de regen nu zoover zal afnemen dat uit de produktie van de bijrollen werden vertolkt. Robert Henriquez speelde een dubbelrol en verder zagen wij Johanna Vries, Joseph Maduro, Catrientje Geerman, en la Werleman. Achter het toneel speelden de voornaamste rollen de heer en Mevrouw Geurts, die voor

BASKETBALL-DEMONSTRATIE

Oranjestad. — Van de heer Ponson van de Arubaanse basketbalbond vernemen wij dat de bond er in geslaagd is de wereldberoemde teams van de Harlem Globetrotters en All American Stars te engageren voor een demonstratie basketbal op 27 oktober a.s. De Globetrotters zullen behalve deze demonstratie bovendien een wedstrijd van tien minuten spelen tegen een Arubaanse selectie. De pauze wordt opgehuisterd met akrobatische toeren. Nadere bijzonderheden over deze gebeurtenis volgen.

Radio-station voor Amerik. Evang. Kerk op Aruba

Oranjestad. — Op het verzoek van de heer W. F. Craane en anderen om een vergunning tot het oprichten van een radiostation ten behoeve van de Amerikaans Evangelische Kerk is door de regering goedgunstig beschikt. Het radiostation is geschoeid op niet commerciële basis en krijgt de roepnaam PJA-6.

Hetzelfde kerkelijk genootschap heeft in Peru zeer krachtige kortegolzendes, waarmee men vrijwel de gehele wereld bestrijkt.

De heer en mevrouw

H. M. T. Steenhuisen-Frigerio

geven met grote blijdschap kennis van de geboorte van

hun zoon

RUDOLF HUBERT ANTON

Oranjestad, Aruba, 21 September 1957.

Tijdelijk adres: San Pedro Hospital

